

ת"פ 37554/07/21 - מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"א סיוון תשפ"ב
20 יוני 2022

ת"פ 37554-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לי מגן
נגד	
הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עו"ד דוד אביטן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם ודינה אבן אדעיים (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזה, ולהם ילדים משותפים.

ביום 16.07.21, במתחם ביתם של הנאשם והמתלוננת בפזורת כסיפה (להלן: "המקום"), במהלך ויכוח שהתגלע בין השניים, התעצבן הנאשם על המתלוננת ותקף אותה בכך שזרק עליה אבנים.

אחת האבנים אותן זרק, פגעה במתלוננת בגבה, וגרמה לה לחבלה של ממש בדמות שפשוף בגב.

בין הצדדים נערך הסדר, אשר לא כלל הסכמה לענין העונש, במסגרתו תוקן כתב האישום.

הנאשם הודה והורשע בעבירות כתב האישום המתוקן ולבקשת הצדדים, נדחתה פרשת העונש למועד אחר.

פרשת העונש נדחתה מספר פעמים בשל נסיבות ההגנה, ולבסוף, נשמעה פרשת העונש בפני מותב זה.

עמוד 1

לאחר שמיעת פרשת העונש, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, אולם, לא התייצב.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש, אולם, ביקשה להעיד כעדה לענין העונש את אשת הנאשם, המתלוננת.

בחקירתה הראשית אמרה המתלוננת, כי התפייסה עם הנאשם, אינה מפחדת ממנו ורוצה שיחזור הביתה.

המתלוננת נשאלה, האם היא עובדת, והשיבה, כי היא מקבלת קצבת הבטחת הכנסה.

כאשר נשאלה למי הולך הכסף השיבה, כי הנאשם נותן לה את הכסף שלה.

המתלוננת נשאלה מה טיב הקשר שלה עם משפחתה והיא ענתה "קשר בסדר".

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם לא התייצב לראיון התאמה אליו הוזמן ומכאן - שלא הוגשה חוות דעת בענינו.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלמות גופה של המתלוננת; בטחונה האישי; האוטונומיה שלה על גופה; כבודה; חירותה; שלווה נפשה; ושלמות התא המשפחתי.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים היתה משמעותית, וכי מדובר באלימות ברף הגבוה, כאשר הנאשם השליך על המתלוננת אבנים על רקע מחלוקת כספית, כיוון שביקשה מחצית מקצבת הבטחת ההכנסה אותה מקבלת, ואחת האבנים פגעה בה וגרמה לה לחבלה.

התביעה טענה, כי מעשים אלו מלמדים על מסוכנות של ממש מצד הנאשם, ומשנה חומרה, שמדובר באשתו.

התביעה הדגישה הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו למתלוננת ממעשי הנאשם, המלמדים על כוונות ורכושנות.

התביעה טענה, כי עדותה של המתלוננת מטעם ההגנה במסגרת פרשת העונש, מלמדת על תלות כללית וכלכלית של המתלוננת בנאשם.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אליו עתרה ולגזור עליו בנוסף, מאסר מותנה ארוך ומרתיע ופיצוי למתלוננת.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה אליו עתרה התביעה אינו מידתי.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 43, נשוי למתלוננת, להם יש 7 ילדים משותפים.

ההגנה הדגישה, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ומדובר במקרה יחיד וחד פעמי, ואף המתלוננת עצמה מושיטה יד לשלום.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה.

ההגנה עתרה לענישה צופה פני עתיד.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי זרק על אשתו חול ואבנים כיוון שהיה ויכוח בתקופה של מצב כלכלי לא טוב. לדבריו, זאת אשתו היחידה ולהם 7 ילדים. עוד שיתף הנאשם, כי הוא עובד כמתקין מערכות סולאריות.

דין והכרעה

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג וילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה. (ההדגשות אינה במקור).

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר. (ההדגשה אינה במקור).

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 מדינת ישראל נ' כץ (פורסם במאגרים), [פורסם בנבו] נאמר:

עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפיצותן, וכן הקושי של קרבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] [ניתן ביום 14.02.2011]; רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [ניתן ביום 22.10.2012]). (ההדגשות אינן במקור).

מתחם ענישה

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת:

· רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג. לפי עובדות כתב האישום, במהלך ויכוח בין המערער לאשתו, "דחף אותה על המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

· ת"פ 2000-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג. בהתאם לעובדות כתב האישום, הכה הנאשם את אשתו בפניה בכך שנתן לה אגרוף. כתוצאה מכך, נגרמו לה חבלות בדמות המטומה ונפיחות מסביב לעין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, אך חרג לקולה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, לאחר שהנאשם עבר הליך טיפולי.

· ת"פ 33543-02-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת תקיפת סתם כלפי בת זוג, ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ניסה להכות את אשתו באמצעות מטאטא; הכה אותה באמצעות ידיו; סטר לה; בעט ברגלה; הכה אותה בידה; לאחר מכן, בעט בבטנה; הפיל אותה ארצה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 4 עד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

הפסיקה מגלה מנעד רחב של ענישה, החל מענישה צופה פני עתיד ועד מאסר בפועל בכליאה ממשית, הכל - בהתאם לנסיבות המקרה.

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים אותו עושה בית המשפט בקובעו מתחם ענישה הולם. בהתאם להוראות סעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

מעשי הנאשם פגעו פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. הנאשם הטיל אימה על אשתו, בביתה מבצרה, עת השליך לעברה אבנים, אשר אחת מהן אף פגעה בה וגרמה לה לחבלה בגב, תוך התעלמות מהנזק שיכל להיגרם ממעשיו, אם חלילה האבנים היו פוגעות פגיעה קשה יותר בגופה.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

הנאשם ניצל פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת, אשתו ואם ילדיו, על רקע רצונה לקבל מחצית מקצבת הבטחת הכנסה, אותה היא מקבלת מהמוסד לביטוח לאומי.

התנהגות זו מלמדת על חוסר אמפתיה, ועל אלימות כלכלית לצד אלימות פיזית, תוך ניצול תלותה של המתלוננת בו.

אין צורך להכביר מילים בנוגע לנזקים הקשים, אם נפשיים ואם גופניים, שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהעבירות שעבר הנאשם. נזקים אלו נלקחו בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה, אך לעניננו, לא מצא בית המשפט, כי הנאשם מצר על הנזקים שגרם.

אכן, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, ועובדה זו תילקח לזכותו. אולם, לא הביע חרטה, ולו באופן פורמלי, על התנהגותו.

עוד לזכות הנאשם - היעדר אינדיקציה למעורבות נוספת בפלילים, לפני ואחרי אירועי כתב האישום.

בדברו האחרון, התרשם בית המשפט מעמדה ממצערת של דבריו, כאשר טען: "זרקתי קצת חול ואבנים קטנות".

ההגנה העידה את אשת הנאשם, המתלוננת, כעדת הגנה לענין העונש, והמתלוננת טענה, כי אינה מפחדת מהנאשם ורוצה להמשיך לחיות עמו.

הגם שהמתלוננת העידה, כי אינה חוששת ממנו, בית המשפט לא יוכל להישאר אדיש לאירוע האלים שעברה, ומוצא, כי המעשה מחייב ענישה מוחשית ומרתיעה בדמות מאסר בפועל, לכל הפחות על מנת להרתיע נאשם מלשוב לסורו.

הנאשם לא טרח להתייבב אצל הממונה לעבודות שירות בשב"ס, אך מכל מקום, מוצא בית המשפט, כי טיב העבירה - פגיעה ברעייתו תוך שימוש בנשק קר (אבן); בנסיבות בהן הנאשם לא השתלב בהליך טיפולי כלשהו ואין אינדיקציה, כי הפנים את חומרת מעשיו - מחייב השתת מאסר בין כתלי בית האסורים.

בשקלול הגורמים, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

כן, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע את עדת ההגנה - המתלוננת; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם העונשים כדלקמן:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
- ד. פיצוי לנפגעת העבירה, רעיית הנאשם - המתלוננת, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.07.22.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"ב, 20 יוני 2022, במעמד הצדדים.